

προσοχής, τότε ὡς φαρμάκου τινὸς ὄντος ζωῆς τοῦ θεοῦ
 φόβου αἰσθάνεται καίοντος αὐτὴν ὡσπερ τῆ ἐνεργείᾳ τῶν ἐλέγ-
 χων ἐν πυρὶ ἀπαθείας. Ὅθεν κατὰ μέρος λοιπὸν καθαριζο-
 μένη εἰς τὸ τέλειον τοῦ καθαρισμοῦ φθάνει, τοσοῦτον τῆ ἀγά-
 5 πῃ προστιθεῖσα ὅσον ἐλαττοῦται τῷ φόβῳ, ἵνα οὕτως εἰς τὴν
 τελείαν καταφθάσῃ ἀγάπην, ἐν ἣ φόβος, ὡς εἴρηται, οὐκ ἔστιν,
 ἀλλὰ πᾶσα ἀπάθεια διὰ δόξης ἐνεργουμένη θεοῦ. Ἔστω οὖν
 ἡμῖν εἰς καύχημα καυχημάτων ἀπαυστον πρῶτον μὲν ὁ φόβος
 τοῦ θεοῦ, λοιπὸν δὲ ἡ ἀγάπη τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου τῆς ἐν
 10 Χριστῷ τελειότητος.

ιη΄.

Ψυχὴ μὴ τῶν κοσμικῶν ἀπαλλαγεῖσα, φροντίδων οὔτε τὸν
 θεὸν ἀγαπήσει γνησίως οὔτε τὸν διάβολον βδελύξεται ἀξίως·
 κάλυμμα γὰρ ἅπαξ ἔχει φορτικὸν τὴν μέριμναν τοῦ βίου.
 15 Ὅθεν τὸ ἑαυτοῦ ἐπιγνῶναι ὁ νοῦς ἐπὶ τῶν τοιούτων οὐ δύνα-
 ται δικαστήριον, ἵνα παρ' ἑαυτῷ δοκιμάζοι ἀπλανῶς τὰς
 ψήφους τῆς κρίσεως. Διὰ πάντα οὖν ἡ ἀναχώρησις χρήσιμος.

ιβ΄.

Ψυχῆς καθαρᾶς ἴδιον λόγος μὲν ἀφθονος, ζῆλος δὲ ἄκακος,
 20 ἔρωσ δὲ ἀπαυστος τοῦ κυρίου τῆς δόξης. Τότε δὴ καὶ τὰς